

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

De diuisione apostolorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

De diuisione apostolorum

rat Jeronim⁹ epla. clij. Quā cum visitare
vellet bñs Martin⁹. illa p fenestraz misit
ereniū seu donū dices. Ora p me qz a viro
nō sum visitata.

De quarto Quō viginat⁹ ca-
stitas p̄stitit in p̄-
mio excellenti z glā singulari. patet p illud
Apoca. xiiij. vbi dicit. Nemo poterat dicere
canticū nouū nisi centū quadraginta quatuor
milia. q̄ impij sunt de terra. Hī sunt q̄
cū mulierib⁹ nō sūt coinquinati. Istud can-
ticū est leticia spūalis z grazactio de icor-
ruptione viginat⁹ custodie. Habēt ar vir-
gines singulare triplicē progatiuā beatitu-
dinis z felicitat⁹ vtra alios stat⁹ scz in vita
in morte z post mortez. In vita qz vitā an-
geloz ducūt et libere pcurrūt orōib⁹ celoz.
qd alij vir facere possunt. In morte etiam
sunt beatores ceteris. Quia specialiter a
xpo z vginē glōsa visitant⁹ z ab eis i celum
pducunt. Sic narrat Jeron⁹. de Tharsila
q̄ expirans ait circumstantib⁹. Ledite cedite
qz ihs venit. Post mortē ar habēt glāz sin-
gularē z excellentissimā in genere castitatis.
Quia trāscendit glā eoz castitatē viduale
et diuiale. vt dicit Thomas. Ad aut singu-
lariter habēt excellentissimā glāz qz marty-
res q̄ ad vehemēt⁹ inherendū vltimo fini
postponūt p̄riā vitā. Et religiosi p̄riā vo-
luntatē viuētes in monasterijs p̄feruntur
eis q̄ solū postponūt vtr⁹ voluptates. De
hac glā dicit Isidor⁹ li. ij. de sū. bono. cap.
xxxij. vginēs feliciores in vita eterna sunt
alijs. qz sūt siles angelis dei. q̄ nec nubent
nec nubēt. Vñ tūc verificabit illd Apoca.
xij. Eades est mēsurā hoīs q̄ z angeli. ymo
habēt vltra angelos aureole p̄mū qd erit
gaudiū spēale de castitate mēt⁹ z de integri-
tate corpis qd angeli nō habēt. Vñ Sa-
lomon. Felix sterilis z incoīnq̄nata. Ad ex-
ponit Robert⁹ holgoth i felix ē illa in q̄ est
sterilitas plis cū mūdicia corpis. Vñ vult
dicere. q̄ felix est illa q̄ hz mēt⁹ et corpis in-
tegritatē. Sed qz ista est merces cōmunis
quā habēt vginēs diuigate z vidue. Hō ne-
qs putet solū eis dari istā mercedem cum
alijs. statim subdit. Dabit illi scz virgini. si
dei donū electū. in vita eterna. in p̄replatoe
diuinitat⁹ q̄ fidei succedit. z oib⁹ fidelib⁹ p
mittit. Apocal. Esto fidelis vsqz ad mortē
z dabo tibi coronā vite. z nō solū s. s. z dabi-
tur eis fors in templo acceptissima. Ad ex-

ponit Holgoth. i. dabit eis i celo aureola
singular⁹ progatiue vginat⁹. q̄ ē cōditio
nobilissima z acceptissima i celo. qz est p̄di-
tio xpi z matris sue. Dicit aureola diminti-
tiue q̄si parua coroz. Duplex em̄ p̄mū
est brōz. Vñ essentialē cōmune oīm scōz
z vocat aurea coroz. Aliud accidētale qd
debet op̄i excellēt⁹ victorie. z vocat aureo-
la. i. p̄ua coroz addita sup aureā. Hoc est
p̄mū accidētale sup additū essentiali. Vñ
tale p̄mū erit q̄si qdā decor in corpib⁹ vir-
ginū. Et q̄ decore habebūt vginēs in men-
te gaudiū spēale. letātes de h̄ q̄ p̄ xpo cor-
pus martirio exposuerūt. Et in doctorib⁹
p̄dicatorib⁹ plāt⁹ actualiter p̄dicātib⁹. et in
oib⁹ sacerdotib⁹ fideliter z catholice p̄dicā-
tib⁹ erit spēalis decor de p̄seruis cōuersis
p̄ xpm. Cū igit vgo scā Margaretha fu-
it vgo z martir hz duplicē aureolā d̄ thes-
auro dei in q̄ sunt noua z vetera sibi hodie
datā. Ad quā nos dignes etiā pducere sua
intercessione vt cū ea possim⁹ de p̄dicā au-
rea sine fine gaudere. Amen.

De diuisione apostolorum. Sermo. XXXIII

Misit illos predi-
care regnū dei. Luc. x. Matth. x.
Matth. x. Sic ait ap̄s Ro. ij.
Gla z honor. i. incorruptio scz memorie in
sclo. dat om̄i credēt⁹ in deū. Quanto mag⁹
digni sunt honore z glā illi q̄ nō solū p̄ci-
paliter crediderūt. sed etiā ad credendū vni-
uersū orbē sua p̄dicatōe induerūt. q̄les fue-
rūt ip̄i scī apli. Quā de causa hodie p̄ mū-
dū diuisi sūt vt ad fidē xpi gētes inuitarēt.
Vultū igit honorādi sunt q̄ tā cito tam
p̄mpte crediderūt. Hoc em̄ vt vocati sunt a
xpo nullis adhuc miracul⁹ ab eo visis statū
crediderūt. Mag⁹ aut honorādi sunt ab eo
q̄ xpm tā leti tam alacres tā expediti secu-
ti sunt. z relic⁹ oib⁹ p̄rijs sibi adheserūt. Nā
vidim⁹ q̄ ad vni⁹ iussione vocē Petrus et
Andreas relic⁹ oib⁹ secuti sūt redēptoz.
vt dicit Bre. in omelia. S. p̄marie sūt ho-
norādi. qz nos ad xpm adduxerūt p̄dicatōe
ip̄oz. Et idō p̄pha in ps. cccv. iij. ait. eozum
cellitudinē attendēs. Nimis honorati sūt
amici tui de⁹. Vbi dicit Horra. q̄ honora-
uit eos xpus in eo q̄ nō p̄ patriarchas aut
p̄phetas sed p̄ seipm eos vocauit. Matth.
x. Venite post me. Mag⁹ ar honorauit

quod eos in familiaritatem et amicitiam recepit specialem. Johannis. xv. Jam non dicam vos seruos sed amicos. Similiter dando eis potestatem ut eijcerent demonia et miracula facerent. Sed maxime honorauit eos quod eis principatum ecclesie contulit. unde eos principes mundi fecit. Juxta illud ps. Constitues eos principes super omnem terram. Et premitit. Pro patribus tuis nati sunt tibi filii. Quod exponit Innocentius. liij. Pro patribus id est patriarchis et prophetis nati sunt tibi filii. spūali generatione scilicet apostoli et predicatores. Et alij qui conuersi sunt per eorum predicationem quos ecclesia genuit et multos ex his in sede patrum constituit. Unde sequitur. Constitues eos principes super omnem terram. id est. non in vno loco tantum. sed super omnem terram. Et que inde utilitas sequatur subditur. Demozes erunt nominis tui dñe. id est. nomen tuum predicantes ipsum in memoria habentes etiam alijs in memoria adducunt. in generatione et generatione iudeorum et gentium. quia vtriusque populo predicauerunt apostoli. Quia igitur per predicationem ipsorum sumus ad fidem christi conuersi et adducti. quod aliter non fuisset si non fuissent per mundum diuisi. ideo dies diuisionis apostolorum debet esse nobis celebratiua in memoria tanti beneficii nobis ex ea collati. Decem est dies in qua missi sunt nobis predicare regnum dei. Non solum in iudeis ut prius. quibus dictum erat. In uia gentium ne abieritis. Matth. x. Sed nunc dictum est eis. Ite in mundum uniuersum et predicate euangelium omni creature. Matth. x. Iste ergo sunt primi nuncij nre salutis. Iste sunt precones gloriosi diuine gratie gentibus destinate. Nam per eos non sicut olim antiquis patribus bona terrena promissa sunt. Juxta illud Isa. i. Si uolueritis et audieritis me bona terre comedetis. sed potius celestia gaudia nunciantur uobis. Quia hodie filius dei misit illos predicare regnum dei. In quibus uerbis tria circa missionem apostolorum tanguntur. Primo quidem describitur missio ipsorum autentica ex mittentis auctoritate scilicet dei. Quia non ipsi se temerarie ingesserunt. aut impreserunt. aut usurpauerunt predicationis officium. sed ille qui habet potestatem uniuerse carnis misit. Secundo missio eorum reddatur digna et congrua ex mittendorum qua-

litate. Quia tales fuerunt qui merito digni erant reddere testimonium christo. Ergo subditur. illos et non alios. Tertio missio eorum redditur efficax et fructuosa. ex multiplici utilitate. Quia predicauerunt non aliquid uanum aut transitorium sed stabile firmum et perpetuum. quia regnum dei. Unde additur. predicare.

Dixi primo quod missio apostolorum reddat authenticam ex mittentis auctoritate. scilicet dei. Quia non seipos miserunt. sed filius dei quem deus pater misit querere et saluum facere quod perierat. Luce. xij. misit eos. Juxta illud Johannis. xv. Sicut misit me pater et ego mitto uos. Circa quod sciendum quod nullus debet sibi usurpare propria temeritate officium aut dignitatem tam spiritualem quam secularem. sed debet a deo et eius ecclesia expectare electionem sue missionis. Unde saluator apostolos instruens ait. Rogate dominum messis ut mittat operarios in messem suam. quod est a deo postulanda esse auctoritate et a se presumendum non esse. Sunt autem homines constituendi in eorum officijs quadrupliciter scilicet Johannes gallensem. Primo quidem ex diuina ordinatione. Secundo ex ecclesie collatione. Tertio ex paterna et legitima successione. Quarto ex communis populi electione. Sic enim legimus de antiquis dignitates assumentes. Nam de diuina ordinatione prefectus fuit Dauid. primi Regum. xvi. Unde et Boyses orauit ut deus prouideret homines super multitudinem populi qui possit erire et intrare ante eos. Secundo constituunt homines in officijs eorum ab ecclesia. que habens diuinam auctoritatem confert et distribuit officia iuxta gradus suos. Sicut et Boyses accepta auctoritate a deo. uocauit Josue et dixit ei. ut introduceret populum in terram promissionis. Deuteronomij. xxxij. Et ministerio Samuelis uenit deus Dauid in regem. Quis ipsum per se elegerat. significans per ecclesiam esse approbandum quem deus elegit per seipsum. Tertio ex paterna successione ponunt quidam in officijs sicut Salomon super israhonem Dauid patris sui. Unde deus promisit cuiuslibet regi recte gubernanti populum suum quod filius succedat ei in regnum Deuteronomij. xvij. Quia ergo deficit heres et legitimus succes-

De diuisione apostolorum

Soe in aliquo officio. timendum est ne sit ex culpa parentū. Quarto homines ponunt in officijs vnanimi populū electione. sicut de multis romanis imperatoribz legimus. Prout narrat Valerius in libro quarto. cap. iij. Narrat etiā Solinus libro vndecimo. cap. iij. de quibusdam habitantibus quandam insulam. q̄ in electione regis illius insule non nobilitas preualet sed suffragia meritorū. Populus enim eligit spe cratum moribus et inueterata clementia. etiam omnino grauem. Sic de Romanis recitat Valerius maximus. vbi dicit. Quod ab aratro sepius recipiebantur in consolatiū. Sicut fuit factū de Atilio. Qui cum seminalet agrum receptus fuit in imperatorē. et maxime contra hostes prosperabatur. Similiter narrat de Quincio cremato. de quo etiā narrat Augustinus. Cum vix quatuor iugera agri haberet vt ea suis manibus coleret ab aratro fuit in maximū consulem receptus. Ratio autem harum electionū fuit s̄m Valerium profectus patrie. Quē vnusquisq; omisso proprio curabat augere. Quicunq; igitur aliter q̄ aliq̄ predictorū modorū ponitur in aliquo officio dignitate vel domo. certe non est verus dominus aut prelatus. sed fur aut latro. Iohannis decimo. Istud em̄ est quadruplex hostium per quod debet ingredi quilibet ad legitime p̄ncipandū i p̄lo. Taliter fuit d̄ aplis. qui non se ingesserunt propria auctoritate sed potestate diuina. Iuxta illud saluatoris. Ego vos elegit et posui vos vt eatis et fructū afferatis. etc. Unde apostolus. Nemo sibi honore assumat. sed qui vocatur a deo tanq̄ Aaron. Licet omnes dicti quattuor modi missiōis alicuius sint multum cōmendabiles. iste tamen qui fit a deo immediate est multo excellentior et certior. Et q̄ licet ecclesia habeat potestatem eligendi aut etiam cōmunitas ppli. aut paterna successio. tamē illi omnes possunt errare in eorū electionibz cū ecclesia misitans fallitur et fallit. vt d̄ d̄ sententia. etc. c. A nobis. Deus autē qui scrutat corda et renes falli non potest. Et ideo quicūq; elegerit necesse est vt dignus sit. P̄ncipaliter q̄ licet Petrus cum apostolis habuit plenitudinē potestatis eligendi alium aplū in locum Jude. noluerūt t̄m h̄ facere sine familiari spiritus sancti p̄silio. ne erraret vt boies. Unde et

dixerunt Actū. i. Dñe q̄ nosti corda oīm ostende ex his duobz quē elegeris. quia errare nō potes qui nosti corda. nos errare possumus qui solū exteriorēz apparentiā que sepe decipit videm. Sed diceret. tamē xps elegit indignū. scz Judam. quomodo ergo dicit q̄ de errare nō potest. cum tamē ipse dicat. Nōne duodecim elegi vos. et vnus ex vobis dyabolus est. Ioh. vi. Respondeo q̄ licet xps Judam elegit s̄m p̄sentē iusticiam. nō tamen s̄m eternā p̄destinatōez. Nec p̄ hoc dicit christus ignorasse Jude maliciā. q̄ eum elegit quasi nesciens eū fore indignum. sed p̄ hoc potius docuit nos tolerare malum inter bonos. Sicut ipse tolerauit eum sciens eius maliciā. Nec per h̄ datur exemplū ecclesie militanti eligere scilicet enter indignū. quia hoc esset ponere scandalum in ecclesia. quod dominus prohibet. Math. xviii. ymo facit abscidi et p̄icere pedem et manū scandalizantem. et multo fortius oculus qui est prelatus in ecclesia spiritalis v̄l secularis. S̄z potius datur exemplū subditis obediendi malis prelati cum exigentibz peccatis ppli fuerint diuina p̄missione dati super pplū. Facit em̄ deus quandoq; hominē regnare ypocritam p̄ peccata populi. vt dicit Iob. xxxiii. Super quo dicit Gregorius. xxi. Moralium. Qui malū patitur rectorem. eū quē patitur nō accuset. q̄a nimirū sui fuit meriti. p̄uersi rectoris subiacere ditioni. Culpā q̄ p̄riū magis accuset opis. q̄ iniusticiā gubernans. Unde dñs p̄pham ait Dabo tibi reges in furore meo. etc. c. Duod dabo tibi scz ob meritoz tuoz prauitatē. Dec die Decimas. et ponitur in Canonē. vi. q. i. Ex merito plebis nōnunq; epi deprauant. q̄tin? p̄clis ui? cadant qui sequunt. Quis autē in oibz officijs et dignitatibz necessaria sit institutio legitima ab ecclesia catholica. t̄m maxime in officio predicatorū necessaria est missio autētica ipsius ecclesie. ne sub pretextu pietatis veritatem ecclesie impugnent.

Dixi secundo q̄ missio apostolorū redditur digna et grua ex mittendorū qualitate. Quia tales fuerūt q̄ merito digni erāt redere testimoniū xpo. Et quo ad h̄ d̄. Dixi sit eos. Quales autē fuerūt p̄mittit i euāgelio. Sine fga. sine pera. sine pane. sine pe-

cunia. sine duabz tunicis. De iure seclari sic
 est q in testimonio p capuū qd requiritur ē
 fortuna. scz bonoz tpaūū copia. Un̄ qntū
 hō bz i bonis tñi etiā sibi credit. iuxta illd.
 Quantū qsqz sua nūmoz tener i archa. tñi
 bz z fidei. **Cōtrario** p̄o xps paupes apo/
 stolos voluit testificari misteriu redēptōis
 nre. p̄ qd misit eos sine oīm bonoz hui⁹
 seculi abundantia vt eis non p̄pter diuitias
 sz p̄pter virtutē xpi habitantē in eis credere
 tur. In q̄ xps magnā z mirabilē sue p̄tutis
 potentia ostendit. dñi p̄ paupes z ignaros
 rudes ac indoctos z paucos viros tantaz
 mūdi potentiaz strauit. Voluit dñs p̄mos
 sūdatōres eligere sapiētes potētes aut no/
 biles h̄ s̄cl̄i s̄m Aug. sup ps. Ne fides euā/
 gelij z v̄t̄ fidei ad opa q̄ fieda erant ascribe
 rent eoz sapiētie vel potētie aut nobilitati
 sz sibi h̄ reseruauit. Quia sua sapia poten/
 tia z nobilitate nos redemit. Non ḡ elegit
 sapiētes aut nobiles. ne meritis suis dicerēt
 se esse electos. Un̄ **Breg.** dicit. q̄ relictis sa/
 piētibz insipiētibz. relictis fortibz debiles. re/
 lictis diuitibz paupes elegit. et p̄dicatores
 infirmos abiectosqz q̄ potentes q̄sqz collu/
 gerēt. **Lup̄ rōnes** sub dēs ait. Ad p̄dicandū
 nāqz tales venire debebāt q̄ de laude p̄pa/
 nihil habebāt. vt tāto solius p̄tatis cogno/
 sceret esse qd agerēt q̄ntuz z apte cerneret.
 q̄ ad h̄ agendum ydonei p̄ se non fuissent.
Propter qd **Chrysostom⁹** exclamans dicit.
D b̄ros p̄dicatores q̄s iter tot doctores le/
 gis z scribas. inter tot seculi sapiētes et ad
 diuine p̄dicatōis officiu z ad grām aposto/
 lar̄ p̄mos xpus elegit. et digna dño nostro
 atqz p̄ueniens predicationi eius fuit talis
 electio. vt in p̄dicatione sui nois tanto ma/
 ioris laudis admiratio nosceret. q̄nto euz
 mūdi infimi z h̄uiles p̄dicassent q̄ nō p̄ sa/
 piētia mūdi ceperāt. sz p̄ simplicitatez fi/
 dei p̄dicatōez de errore mortis humanuz
 genus liberarēt. Non ḡ nobiles mūdi aut
 diuites elegit. ne suspecta esset p̄dicatio. nō
 sapiētes seculi. qz sapiētia mūdi psuasisse
 hūano generi crederent. sz elegit pastores
 illiteratos imperitos indoctos. vt aperta
 esset grā saluatoris. humiles quidē seculo
 etiam in ip̄o artis officio. sed preciosos fi/
 dei ac deuote mentis obsequio. ignobiles
 seculo. sed nobiles **Christo.** despectos ter/
 re. sed acceptissimos celo. paupes mūdo. sz
 diuites deo. **Hec** **Chrysostom⁹.** **Et** quibz

ego infero q̄ publicatio et annūciatio my/
 sterij nre redemptōis p̄ aploz p̄dicatōem
 fuit multū miraculosa. vt patz et eo q̄ fuit
 p̄tra leges seculi. s̄m quā nō nisi potentibz
 diuitibz aut nobilibz creditur. **Iuxta** illud
Diues locutus est et oēs tacuerūt. et sbuz
 illius vsqz ad nubes perducunt. **Un̄ Tho/
 mas** contra gentiles libro p̄mo. c. vj. dicit.
Diuine sapientie secreta ip̄a diuina sapien/
 tia que omnia plenissime nouit dignata est
 hominibz reuelare que sui presentia et do/
 ctrine z sapiētie veritate ostendit p̄uenien/
 tibz argumentis. dum ad p̄firmādū ea que
 naturalē cognitionē siue rōnem excedunt
 opera visibiliter ostendit que totius natu/
 re superant facultate. videlicet in mirabili
 curacione languoz. mortuoz suscitacione.
 celestiu corporū mirabili immutacione. et
 quod est mirabilius humanaz mentiu in/
 spiracione. vt ydote z simplices dono spū/
 ritus sancti repleti summā sapiētia z faci/
 diam in instanti consequerentur. **Hec** ille.
Fuerūt autē apostoli cōgrui testes et nun/
 cij mysterioz xpi. eo q̄ habebant oēs cōdi/
 tiones in testimonijs requisitas. **Que** s̄m
Isidor⁹ sunt natura. conditio. vita. **Sta/
 ra** vt sit vir nō femina. **Unde** licet femina
 in quibusdā testimonijs admittat. sicut in
 symonia. caplo. **Per** tuas. **Secūda** condi/
 tio vt p̄ditōis liberet nō seruilis. q̄a fur/
 metu domini solet faciliter a veritate ab/
 duci. licet in crimine symonie admittit con/
 tra dominū. vt dicit extra de symonia. cap.
Per tuas. **Tertia** conditio est vita honesta.
Nam infamis non admittitur. ij. q. vij. **Te/
 stes.** de testibz cogendis. ca. **Preterea.** **Pro/
 pter** ista prelati ecclesie qui vel sunt effem/
 nati. libidine viuendo. vel seruilis condi/
 tionis. mūdo z māmone seruido. vel lesi
 in bono opinione publice delinquendo.
Sed apostoli fuerūt viriles propter cor/
 dis constantia. **Quia** Actū. iij. dicit. **Vir/
 tute** magna reddebāt apostoli testimoniū
 resurrectionis. **Fuerūt** liberi z sine timo/
 re per veritatis abundantia. **Unde** dice/
 bant flagellati. **Magis** oportet deo obe/
 dire q̄z hominibz. **Fuerūt** insup famosi et
 bone opinionis p̄ sanctitatis vitam. **Nam**
 eozū vita erat que dā lux illuminans lōge
 lateqz et redolens. **Iuxta** illud **Matth. v.**
Sic luceat lux vestra corā hominibz. **Et**
 ideo fuerūt cōgrui testes mysterioz dei.

De sancta Maria magdalena

Dixi tertio **Q**uod in vobis pmissis aploz missio reddidit efficax et fructuosa ex multiplici vtilitate. Quia misit eos predi- care verbū dei. Circa quod sciendū q ante xpi aduentū z pdicationē ipsius ac suoz aploz mūdus iste fuit triplici defectu infectus. Primo em erat obsessus p dyaboli- cam tyrannidē z potentia. Secūdo tenebro- sus et obscurus p cecitatis ignorantiam. Tertio fuit paup et inops p bonoz celesti- um defectum z carentia. De pmo ps. Nam dyabolus possidebat mundū sicut tyrān- ciuitatē. Ad cuius nutum omnia fiebāt in mūdo. fm quā necesse fuit viuere vniūquē qz fm legem carnis. fm quā viuebāt luxu- riosi. legem cupiditatis. fm quā viuebant auari. et legem elationis. fm quā viuebāt superbi. z sic de alijs. Quicquid erat i mū- do aut erat cōcupiscentia carnis aut cōcu- piscencia oculoz. aut superbia vite. i. Rob. ij. Vno totus mūdus in maligno erat po- situs. vt idem dicit. Venies igit xps eiecit istū tyrannū nō p potentia s; p sapientia. z. Juxta illud. Prudentia sua percussit supbū Job. Et suos apostolos docuit. vt nō vi- ribus. nō potentia. nō violentia. sed arte spūsancti z prudentia verbi diuini eie- rent. sicut et fecerūt. Nam plures vno ver- bo pdicationis vno die cōuertit qz dyabo- lus p multos annos auertit. De petro em dicit. q ad pdicationē eius cōuersa sunt tria milia vno die. Secūdo fuit mundus tene- brosus z obscurus p cecitatis ignorantia; z ideo xps misit aplos quasi solis radios. quasi rosa suauitatis odorem sui diffūdes et quasi ignis scintillas suas dispersit. In quibus xpi potentia cognita est sicut in ra- dijs solis lux solis sentitur. inquit Criso- st. sup. Mat. Propter hoc em vt dicit Leo papa in quodam sermone. Christus igne spūsancti aplos suos perfudit. vt ipi post- modū vniuersū mūdū tanqz duodecim so- lis radij ac lampades veritatē illuminarēt z ista fuit matia vtilitas ex pdicatōe aploz. Tertio fuit mūdus paup et inops p bonoz celestū defectū z carentia. Et ideo aposto- li missi sunt hodie pdicare regnū celestū bo- noz habundantia. qz regnū dei dicitur in q est ois copia bonoz. ps. Bla z diuitie i domo eius. Sap. v. Accipiet sancti regnū decoris z diadema speciei. Bene dicitur decoris. Na

fm Robertū Volgoth ibidē. Nūc ē regnū timoris z in inferno est regnū horrois. in celo aut regnū decoris. Ubi fm Aug. vita est vitalis. vita brā. vita secura. vita trāq; la. vita pulcra. vita munda. vita casta. vita ignara mortis. nescia tristitie. vita sine labo corruptionis z sine pturbatione. vita toti- elegantie z dignitatis plenissima. Ubi non est aduersarius impugnās. vbi nulla pccā illecebza. vbi est amor pfectus. z nullus ti- mor. vbi dies eternus. et vnus omnū spi- ritus. videbim? deū facie ad faciē. et mānā celeste cernitur. et hoc vite abo mens sine defectu faciā. Docergo regnū pdicabant apostoli nūciantes eius appropinquatiōes. Unde Mat. x. dicit eis xps pdicare z appropinquabit vobis regnū celoz. Ad qd nos pducatur rex regum z dominus domi- nantium zc.

De sancta Maria magdalena
Sermo. XXXV

Ecce mulier. luce

vij. Quis oia opa diuine potētie fuerint multū mirabilia intantuz q magnitudine q potētie q potēter d nubi lo cūcta p dicit. hō nō sufficiat cogscere ad plēnū. inra illō Terribilit mag. es mirab. opa tua dñe. ps. cxxxij. Licz etiā opa di- uine sapie sint mltū mirabilia. eo q satis mi- rabiliter cūcta disposuit z regit. Oia em i sapientia fecit s; tñ homib; inscrutabilē. Roz. xj. Altitudo diuinitaz sapie z sciētie dei qz incōprehēbilia sūt iudicia ei. Non min? tñ est mirabilis deus in bonitate sua quā pctōib; hoib; tpe grē ostēdit z et hīb; habundāter. Unde licet suauis sit dñs in vniuersis. et miseratōes sup oia opa eius. nullibi tñ meli? relucet sue pietatē z misericōdie mltitudo z magnitudo qz i pueriōe pctō- ris. Magna siquidē misericōdia dei apparet i hoc q de filijs dyaboli fecit filios dei. de fi- lijs tenebrarū filios lucis. Eratis aliqñ in- qd aplis tenebre. nūc aut lux in dño. Ma- gna misericōdia dei diffusa ē hodie i mū- do per quā quasi gratis saluat boies pec- catores. Unde ps. Pro nibilo saluos faci- es illos. Qūm ante christi aduentū magnis ieiunijs. orōib;. elemosynis. holocaustis. et victimis boū z arietū. pctā vitē redimebāt q etiā a deo sepius refurabant z reuēiebāt. Juxta illud Jeremie. Cum ieiunauerint